

France
République Tchèque
Suède

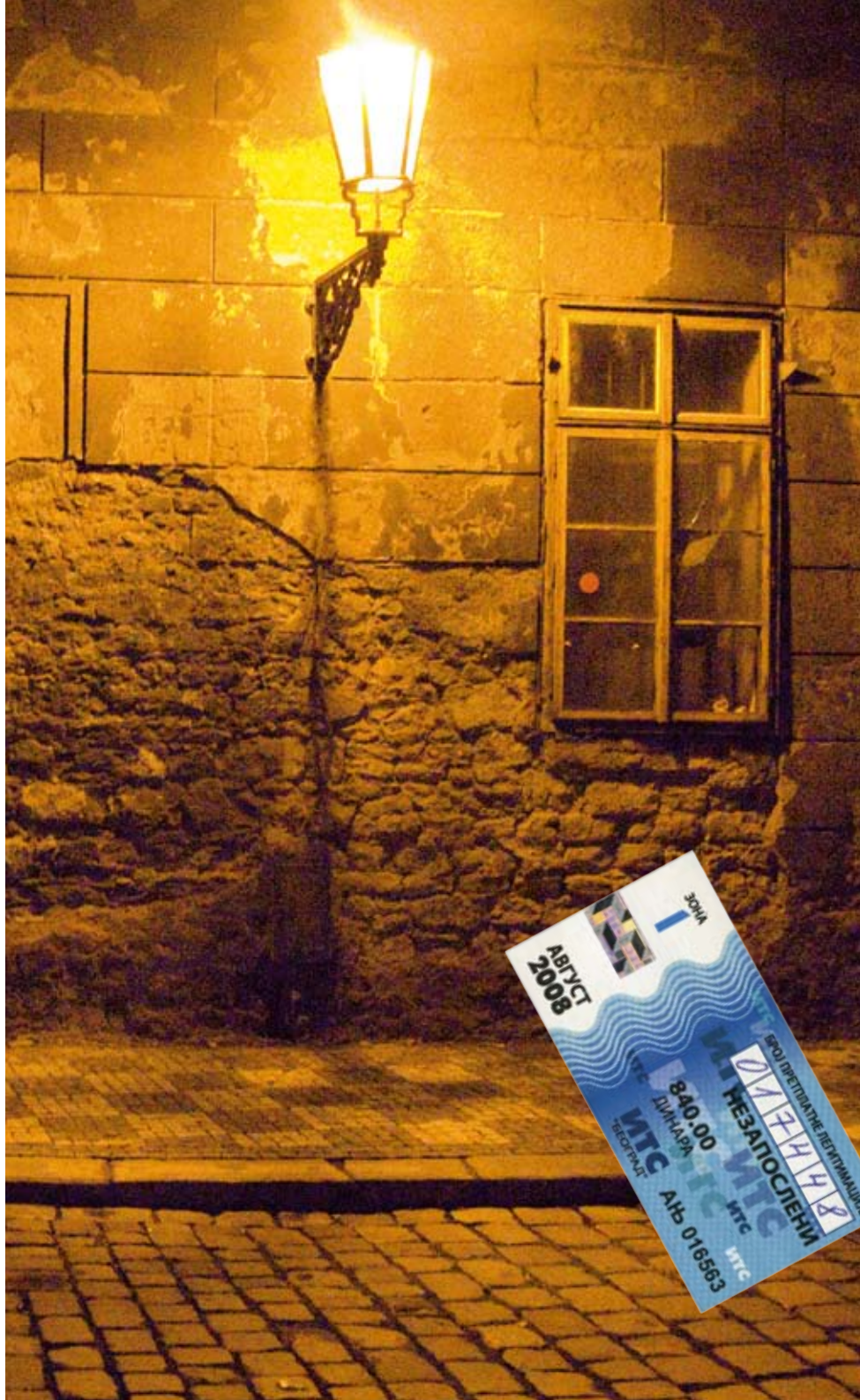

2009
2010

Image Aiguë
Compagnie Christiane Véricel

CARNET DE VOYAGE

CARNET DE VOYAGE

L'Europe commence ici ou là-bas

De janvier 2008 à décembre 2009, cheminement théâtral pendant les présidences de l'Union européenne de la France, de la République Tchèque et de la Suède. Ce parcours nous emmène à Lyon, Rouen, Cherbourg-Octeville, Paris, Oullins, Cracovie, Prague, Stockholm, Botkyrka.

Janvier, Février 2008, Lyon

Préparation du déroulement du projet à Prague et Cherbourg-Octeville avec Jiří Sulženko (KC Zahrada) et Mona Guichard (Le Trident). Ateliers à Cherbourg. Réflexions et mise en œuvre de la démarche artistique d'**Image Aiguë** qui sera développée à Lyon, Prague, Cherbourg, Rouen, Cracovie, Stockholm. Première réunion à Bruxelles sur l'organisation du projet durant les trois présidences de l'Union européenne.

L'Europe nourrit nos pensées, porte nos pas. Cette route qui traverse nos frontières est l'occasion espérée de ressentir nos différences. Lumières, sonorités, rythmes... Saisir dans le vif des atomes de rires, des traces de larmes, les petits bonheurs du quotidien pour construire des souvenirs communs. Du cliché à la réalité, ou comment, par des expériences artistiques croisées et vivantes, se redécouvrir européen...

Comme un éclat de monde

Ils se ruent sur quelques miettes, se battent pour un espace à s'approprier, un bout de terre à soi sur lequel vivre.

Ce sont Rohi, Luca, Lili, Servan et les autres. Ensemble, ils composent ce qui fait penser à un éclat de monde, un concentré d'humanité travaillant à éclairer, par le biais du plateau, quelques-unes des grandes problématiques de la planète, des grandes fractures de notre époque.

Et c'est très beau. C'est très beau de voir ainsi les enfants se mêler aux adultes, de voir ainsi les grands encourager les plus petits, les aider à prendre de l'assurance, les entraîner dans leur ronde joyeuse et inventive. Car, contrairement à ce que l'on pourrait penser, rien n'est moins naturel que de former un tel groupe de théâtre. La force et l'évidence de ces aventures tiennent à des acquis impalpables : la confiance, la connaissance de l'autre, l'envie de partager la scène. Des acquis à la faveur desquels les individualités se conjuguent dans une forme de fluidité, de secrète harmonie.

Manuel Piolat Soleymat, journaliste

Mars-avril 2008, Cracovie

Ateliers de formation et de recherche théâtrale, dans des écoles primaires à Biezanow et Cracovie. Audition de l'accordéoniste polonais Tomasz Drabina. Présentation d'ateliers publics dans le cadre du festival Reminiscencje avec 15 enfants polonais. Préparation du Forum Lyon « Une âme pour l'Europe » avec Nel Hertling et Sven Neumann (Berlin). Repérage administratif à Prague avec nos partenaires de KC Zahrada. Répétitions à Cherbourg-Octeville et à Rouen.

Apprendre l'Europe par les petits mots

Les enfants sont comme des éponges à mots : ils captent très vite les mots polonais, français, turcs avec leur signification appropriée. Il fait beau les voir utiliser de plus en plus de mots étrangers en parlant l'un à l'autre. Parfois, ils ne se rendent pas compte de la langue qu'ils parlent, tant elle est naturelle. Un jour, dans un magasin, j'ai entendu Maciek (petit Polonais de 10 ans) qui regardait les jouets dire en français : « Ah, ça, c'est formidable! »

Wojciech Rzadek, accompagnateur des enfants polonais

Le Visage de l'Europe,

J'ai découvert la face humaine de l'Europe – ou en tout cas celle de la Commission européenne. Je suis arrivé dans la Compagnie Image Aiguë, il y a quelques années, alors qu'elle devait conclure avec la Commission européenne un projet qui s'était déroulé, entre autres, à Skopje, Thessalonique, Marseille et Lyon. Je me rendais donc à Bruxelles, une première pour moi : la Commission, c'est une grande administration, des immeubles à perte de vue, des bureaux immenses avec, parfois, des gens qui traversent. J'étais impressionné, je me disais : « Je me rends dans le cœur du monstre. » La gestionnaire de dossiers (autrichienne), a sorti notre budget et l'a posé sur la table. Dessus, il y avait des miettes de croissants et des traces de jus d'orange. Des êtres humains s'étaient donc penchés sur ce budget. Il n'avait pas été mis dans une machine, pensé par des ordinateurs et ressorti ensuite !

Nicolas Bertrand, administrateur de la Compagnie Image Aiguë. Retranscription d'un débat du Forum Lyon, *Une âme pour l'Europe*¹.

1. « Une âme pour l'Europe » est une initiative de la société civile qui promeut le rôle de la culture dans le développement de la démocratie et la construction européenne.

Juin, Juillet et Août 2008, Lyon

(quartier Croix-Rousse et les Célestins, Théâtre de Lyon)

Ateliers aux écoles Michel Servet et Tables-Claudiennes. Christiane Véricel dirige les ateliers de recherche théâtrale pour la création **Ici là-bas** avec des jeunes comédiens européens (de France, de Pologne, de Turquie, d'Italie) aux côtés des artistes professionnels de la Compagnie (comédiens, danseuse, musiciens).

Note de vie, note de scène.

Une adéquation à trouver entre vie et imaginaire

Ici fument des éclats de vie qui racontent les petites folies des personnages en quête de tout : ils disent l'amour ou la violence à travers des liens inattendus, réels ou imaginaires, qui les rattachent les uns aux autres. Petites ou grandes manipulations, à chacun son pantin, à chacun ses pouvoirs : qui tire les ficelles ?

Là, tout est orchestré avec brio par les petites mains de Lili (lyonnaise d'origine vietnamienne de 9 ans) qui mène son monde, via une musique endiablée, produite par le violoniste turc, pour réaliser ses rêves de danseuse. Un air oriental qui plonge irrémédiablement Rohi (arabe israélien de 28 ans) dans la mélancolie et le rend impuissant à brutaliser le petit Luca (lyonnais de 11 ans). Il cherche une fois de plus à lui extorquer quelques miettes cachées dans son gilet, à les dévorer illico au milieu de baisers voraces.

Ici, tout est prétexte à entortiller l'autre après avoir tissé autour de lui un réseau de fils absurdes qui l'emprisonne inexorablement, lui faisant perdre le fil de ses pensées. Heureusement l'ange préposé du lieu veille. Fred (français de 20 ans), armé de grands ciseaux rouillés et de bons sentiments, emmêlé dans ses propres contradictions, essaie maladroitement de trancher dans le vif, couper le fameux nœud gordien. En vain.

Récits qui ressemblent pourtant beaucoup à la vie, la vraie, la violente.

Christiane Véricel,
metteur en scène, directrice de la Compagnie Image Aiguë

Septembre, Octobre 2008, Lyon

Sandrine : **une « mamma » violoniste**

De ses origines familiales, Sandrine a conservé les élans de cœur des « mammas » italiennes. Solide et généreuse, franche, sans chichi, elle possède des épaules sur lesquelles enfants comme adultes peuvent venir s'appuyer. Car, la violoniste-comédienne a un goût prononcé pour l'amitié, le partage, la transmission. Ce n'est certainement pas un hasard si, en dehors de ses activités au sein de la Compagnie Image Aiguë,

Sandrine dirige le conservatoire de musique d'une commune de l'Est lyonnais. Dans Ici là-bas, elle navigue avec beaucoup de souplesse entre théâtre et musique. Passant tout au long du spectacle du plateau au banc des musiciens, elle impose sa fermeté comme sa tendresse, sa robustesse comme sa drôlerie.

Manuel Piolat-Soleymat,
journaliste

MBariki : la benjamine

C'est MBariki. La benjamine du groupe. La petite poupée noire, d'origine comorienne. À seulement 6 ans, elle possède déjà une présence incroyable : un regard qui sait où se poser, une énergie volontaire, une tenue qui mêle précision, droiture, délicatesse. La délicatesse d'une petite fille discrète et frêle, qui parle peu et ne cherche pas à se faire remarquer. Mais lorsqu'elle entre en scène, on la regarde.

Lorsqu'elle traverse le plateau, son aisance capte l'attention et révèle le plaisir qu'elle prend à accomplir ses premiers pas de comédienne aux côtés des membres de la Compagnie Image Aiguë. C'est la petite MBariki. Christiane Véricel l'a rencontrée en 2008, lors d'ateliers organisés sur les pentes de la Croix-Rousse, à Lyon.

Manuel Piolat-Soleymat,
journaliste

Répétitions et 15 représentations du spectacle *Ici là-bas* aux Célestins, Théâtre de Lyon qui sera conjugué en diverses variations tout au long du projet. On lit dans la presse : « Un spectacle enchanteur, fondé sur un subtil mélange d'humour et de gravité auquel les comédiens donnent chair et grâce » (Christine Monin, La Vie). Forum Lyon « Une âme pour l'Europe » rassemble pendant trois jours 80 participants de 16 pays. Table ronde sur le thème : « La création peut-elle subvertir les frontières ? » Atelier de création d'images avec les étudiants de l'Académie des Beaux-arts de Varsovie sous la direction du professeur Mieczyslaw Wasilewski et du graphiste Gérard Paris-Clavel.

Frontières

J'adore les frontières. C'est un lieu magique, troublant et magique... Et en même temps, c'est un lieu maudit. Lieu magique : s'il n'y avait pas de frontières, il n'y aurait pas d'altérité possible, il n'y aurait pas de nouveauté. C'est l'aventure, comme disaient les surréalistes, il suffit de passer le pont et les fantômes viennent à votre rencontre, il faut un pont, il faut une frontière.

Il y eut une époque encore récente en Europe où on faisait quelques kilomètres et il fallait changer la monnaie ; mais à la frontière, il y avait une certaine tolérance. Cette idée que la frontière est un lieu qui, avant d'être subverti, doit être savouré, apprécié, et où, simultanément, il y a bien sûr des coups de feu et des morts.

Abraham Bengio, directeur général adjoint de la Région Rhône-Alpes, retranscription lors des Pourparlers des Célestins, octobre 2008.

La scène

Longtemps j'ai regardé avec obsession ce ruban adhésif blanc comme une sorte de frontière séparant la scène de la salle. À l'entrée du public, je réprimande un spectateur qui dépasse la ligne. Comment peut-il franchir aussi facilement la limite entre le terrain des histoires et celui de la réalité à quelques minutes du spectacle ? Comment peut-il s'inscrire de lui-même dans l'imaginaire ? Est-ce une envie ? Une vocation spontanée ?

Boris Ferrier, chargé de communication à Image Aiguë

Novembre 2008, Rouen, Paris

Quatre représentations du spectacle *Ici là-bas* accueilli par le théâtre des 2 Rives, à Elbeuf-sur-Seine. Un tout petit théâtre pour un public chaleureux. Présentation d'extraits de la création à la conférence de clôture de l'année du Dialogue interculturel, Centre Pompidou. Participation à la conférence « Une âme pour l'Europe » à Berlin.

Dans Ici là-bas, on est entraîné dans un tourbillon de péripéties. D'une simplicité tonifiante, le spectacle scintille de séquences saisissantes. On sait que les adultes qui couvrent les petits de bisous expriment davantage leur envie de les dévorer que leur tendresse. Lorsque les situations se corsent, les musiciens, notamment deux frères kurdes de Turquie et une jeune Polonaise qui chante des berceuses de son pays, font en sorte que la magie s'imprègne dans une réalité pas toujours radieuse. Bien qu'ils soient issus de cultures différentes, Christiane Véricel a obtenu une remarquable cohésion de ses acteurs, mais la liberté qu'ils semblent savourer est le fruit d'un rude et incessant travail. Le spectacle n'arrête jamais de se transformer, d'évoluer. C'est sans doute tous ces efforts qui en font un moment des plus précieux.

Joseph Schidlow, journaliste

Décembre 2008, Cherbourg-Octeville, Prague

Cinq représentations du spectacle *Ici là-bas* au Trident-Scène nationale de Cherbourg-Octeville. Repérage administratif à Stockholm et dans la banlieue de Botkyrka par Nicolas Bertrand. Auditions et formation à Prague par l'équipe d'Image Aiguë : Christiane Véricel, Nicolas Bertrand et Franck Kayap.

Connaissez-vous le terrain de pétanque de Prague 11 ?

En face de l'école bleue, à côté de la chapelle de la communauté Mère Teresa, au dos de l'une des innombrables barres d'immeubles de la commune. La première adjointe nous présente le projet avec enthousiasme, dans un tchèque que nous ne comprenons pas. Nous écoutons poliment, le nez dans l'écharpe, les pieds dans la boue, sous le regard hilare des ouvriers affairés au terrassement. La photo est faite, les Français devant le terrain de boules. Nous serons dans le bulletin municipal.

Du point culminant de Prague 11, au sommet du Grand Hôtel, monsieur Bartoň, enseignant et spécialiste de l'histoire locale, nous montre les différentes strates du quartier : Les soixante fontaines, les friches du chauffage urbain, le squelette d'une fusée spatiale reconverti en aération pour le métro, les couleurs (jaune, rouge, bleu, vert) et les signes graphiques qui identifient chaque partie de Prague 11, les centaines de barres de béton, la tour du Grand Hôtel et son horloge dans son jus, les écoles comme repères (en rénovation). Il paraît que les collines alentour, faites de la terre déplacée lors de la construction du quartier, ont un écosystème particulier ; les habitants y abandonnent leurs plantes de salon qui semblent s'y épanouir. Et puis, il y a Zahrada, « le jardin »...

Nicolas Bertrand, administrateur de la Compagnie Image Aiguë

Correspondance... Extrait d'un courriel de Nicolas Bertrand à l'équipe d'Image Aiguë en France

Les Vietnamiens sont difficiles à rencontrer. Markéta a joint l'un des responsables de la communauté et puis plus rien. Le marché où ils ont implanté beaucoup de commerces a brûlé très récemment.

Néanmoins, des centaines d'e-mails, d'appels téléphoniques, une annonce qui circule dans les écoles et les clubs, le bouche à oreille.

Chanteurs, musiciens, marionnettistes, professionnels et amateurs, tous sont venus pour l'audition.

Janvier 2009, Lyon

Début des démarches administratives pour l'obtention du visa « compétences et talents » du comédien turc Burhan Taskiran et des passeports biométriques de Mbariki et Luca (enfants comédiens lyonnais). Voyage à Bruxelles de Nicolas Bertrand et Christiane Véricel pour un bilan d'étape avec la Commission européenne et la conception des événements des prochaines présidences de l'Union européenne (République tchèque et Suède). Ateliers dans cinq écoles d'Oullins (France). Premier échange de courriers entre la classe de Nathalie Jacquier (école des Tables-Claudiennes) et de Tamara Solomčiková» (école ZŠ Campanus à Prague 11).

Des textures et des aspérités...

C'est toute la richesse de la diversité humaine que convoque sur scène la Compagnie Image Aiguë. Et, à travers elle, ce sont toutes les aspérités et toutes les textures de nos sociétés cosmopolites qui se dessinent devant nos yeux. Des corps, des voix, des confrontations physiques, des entrelacements idiomatiques... Il y a quelque chose de très concret, de très charnel dans ces tableaux aux multiples coloris, quelque chose de presque sculptural. Comme si les caractéristiques corporelles mises en lumière par la juxtaposition de toutes ces dissemblances prenaient tout à coup une autre dimension. Une dimension plastique qui parvient, à travers la force vitale qui se dégage de ce collectif, à faire exploser le cadre des normes, à imposer la valeur du contraste et l'évidence de la variété.

Manuel Piolat-Soleymat, journaliste

Février 2009, Prague, Stockholm

Atelier de formation et de recherche à Prague à l'école Campanus, à deux pas de Zahrada, centre culturel au cœur de Prague 11. Masterclass avec les comédiens et chanteurs tchèques et 12 enfants pragois. Atelier public d'Image Aiguë dirigé par Christiane Véricel dans le cadre du « Workshopping » à Zahrada. Artistes et enfants tchèques participent à la présentation avec les comédiens Rohi Ayadi, Franck Kayap, Simon Leterrier (accordéoniste). Nicolas Bertrand organise une nouvelle rencontre avec l'ensemble des partenaires à Stockholm.

Prague 11

Un centre culturel qui redonne aux habitants le goût de mettre le nez dehors, Zahrada

Arrivés à Prague, la nuit tombe. Nous retrouvons nos hôtes avec ce sentiment de ne pas les avoir quittés.

L'atelier débute, les enfants entrent dans la salle de théâtre de l'école, ils sont calmes, ils nous toisent, surtout Franck, comédien camerounais. Nous sommes accompagnés de Sonia l'interprète, Tomáš le photographe, Nina la vidéaste et de Markéta, la coordinatrice pragoise. C'est un peu d'Europe qui débarque au cœur de l'école. Les garçons sont timides, sauf Tomáš, jeune Vietnamien dodu qui, si ça ne tenait qu'à lui, nous proposerait un one man show.

Les filles sont enthousiastes et plus téméraires, elles essaient, rient beaucoup, crient, applaudissent à chaque prestation. Les histoires construites par Christiane Véricel se complexifient, les enfants jouent le jeu, chacun dans sa langue, chacun avec ses codes, ses habitudes de communication.

L'enfant spectateur et l'enfant comédien se côtoient pour construire une Europe miniature.

Pierre Brini, secrétaire général de la Compagnie Image Aiguë

Titi : une autorité à tomber par terre

Aux côtés d'Ivana, d'Anna et de Tereza, Titi fait partie de la distribution pragoise du spectacle Ici là-bas. Après les Français et avant les Suédois, la petite Tchèque d'origine vietnamienne a intégré le collectif d'Image Aiguë au mois d'avril dernier. Jeux de pouvoir et d'influence, liens qui se tissent et se détissent, complexité du « vivre ensemble »... Titi met son beau sourire au service de la dernière création de Christiane Véricel. Son

beau sourire, mais aussi son caractère. Car, du haut de ses 9 ans, la petite comédienne peut faire preuve d'une autorité à tomber par terre. Capable de crier à pleine voix, de déployer sur scène une force étonnante, cette fillette aux airs vulnérables peut démontrer à tout instant qu'elle n'a vraiment rien d'une figurine de porcelaine.

Manuel Piolat-Soleymat,
journaliste

Luca : le bonheur du théâtre

Lorsqu'on lui demande quelle est pour lui l'idée du bonheur, la réponse fuse : « C'est de faire du théâtre. » C'est de se laisser secouer, malmener sur scène, c'est d'incarner l'un de ces personnages qui doivent jouer des coudes pour se faire une place dans le monde. Luca a 11 ans. C'est un grand passionné, un enfant exigeant, discipliné, mature, qui s'affirme déjà comme un véritable professionnel. Voilà quatre années que ce Lyonnais

d'ascendance franco-algérienne participe aux créations de la Compagnie. Quatre années qu'il investit tout son cœur dans les aventures artistiques conçues par Christiane Véricel. Il a trouvé ici une famille de théâtre. Une famille bariolée au sein de laquelle chacun a l'occasion d'exprimer toute sa singularité.

Manuel Piolat-Soleymat,
journaliste

Mars, Avril, Lyon, Prague, Stockholm

Courrier des enfants pragois aux enfants lyonnais. Accueil à Lyon des comédiens pragois invités à suivre les ateliers de formation et de recherche théâtrale pour la variation tchèque d'Ici là-bas. À travers d'autres personnalités, il nous faut inventer d'autres personnages. Visite des pédagogues de Botkyrka, commune de la banlieue de Stockholm, où nous poursuivrons notre itinéraire européen. Rencontre avec Tove Dahblom, coordinatrice suédoise. Visite des Célestins, Théâtre de Lyon par les enfants tchèques et lyonnais de la Compagnie.

Sonia la Tchèque : du rôle de l'interprète dans le projet

Sonia est notre interprète attitrée pendant toute notre présence à Prague. Souriante, calme, son histoire est singulière, une grand-mère corse vivant en Tunisie, des parents tchèques. Son rôle dans nos projets est essentiel. Elle suit Christiane à la trace durant les ateliers, elle nous aide à discuter avec les enseignants, les

parents, les partenaires éventuels. Elle traduit les instructions de Christiane aux enfants, elle les adapte, elle est notre passeuse d'informations. Elle est la condition sine qua non d'une étape de travail réussie.

Pierre Brini, secrétaire général
de la Compagnie Image Aiguë

Image Aiguë

Grands ou petits...

Rohi, Luca, Lili, Titi, Ivana, Anna, Burhan, Frédéric, Franck, Sandrine, Simon, Servan, MBariki, Violaine, Sonia, Bruno, Teresa, Christiane. Ils sont grands ou ils sont petits. Ils sont dodus, ils sont minces ou ils sont fluets. Ils ont les cheveux lisses ou bien frisés, longs ou courts, la peau claire ou foncée, les yeux à peu près de toutes les couleurs. Ils parlent français ou une autre langue. Car ils viennent d'ici ou de là-bas : de France, de République tchèque, de Palestine, de Turquie, du Cameroun, des Comores, du Vietnam. Ils sont comédiens ou musiciens, violonistes, chanteurs, danseurs de claquettes, metteurs en scène, percussionnistes, interprètes, régisseurs, accordéonistes, improvisateurs... Au-delà de toutes leurs différences, ils ont pour point commun de faire partie de la communauté bariolée formée par Christiane Véricel, d'apporter leur propre touche, leur tonalité personnelle au dernier spectacle de la Compagnie Image Aiguë. Qu'ils soient grands ou qu'ils soient petits, ils convergent tous vers les rêves de théâtre qu'ils ont réussi à inventer ensemble.

Manuel Piolat-Soleymat, journaliste

Mai 2009

Répétitions et représentations de la variation tchèque d'*Ici là-bas* à KC Zahrada. Atelier de formation et de recherche artistique par Christiane Véricel avec les jeunes lycéens de Botkyrka et la compagnie Cirkus Cirkör. Atelier « Une âme pour l'Europe » sur le rôle de la culture dans le développement local.

La Compagnie **Image Aiguë** a été fondée en 1983 par Christiane Véricel, réunissant une vingtaine d'artistes (comédiens, scénographes, musiciens), techniciens et administratifs autour de sa démarche théâtrale. Sa pratique artistique présente une double originalité. Les spectacles ne reposent pas sur un texte préétabli, mais plutôt sur une alliance de la musique, du texte et de l'image. Et, dans toutes nos créations, jouent, aux côtés des adultes, des enfants et des adolescents, autochtones ou immigrés, de différentes nationalités. Ils parlent sur scène leur langue d'origine.

« **L'Europe commence ici ou là-bas** » est un événement artistique européen conçu et réalisé par la Compagnie Image Aiguë dans les trois pays assurant les présidences de l'Union européenne durant le déroulement du projet : France, République tchèque et Suède. Au cœur de cet événement, il y a une forme de théâtre particulière, art du partage des valeurs et de l'apprentissage de la vie collective, dont l'enjeu pour Image Aiguë est l'invention ensemble d'un langage commun.

De janvier 2008 à décembre 2009, autour de la création du spectacle *Ici là-bas*, chaque action du projet est conçue en partenariat avec des théâtres, des centres culturels européens, des artistes (comédiens, danseurs, musiciens, chanteurs, marionnettistes, graphistes, vidéastes...) et des ONG, sous la direction artistique de Christiane Véricel. C'est un événement artistique en mouvement – qui s'élabore à la fois en France, en Turquie, en Pologne, en République tchèque, en Suède – une création pour appréhender avec plaisir et humanisme une Europe de la diversité.

Production : **Image Aiguë Compagnie Christiane Véricel.**

Coproduction : **Les Célestins, Théâtre de Lyon, le Trident-Scène nationale de Cherbourg-Octeville, le Théâtre des deux Rives CDR de Haute-Normandie, le Théâtre Massalia-Marseille, KC Zahrada.**

Avec le soutien de la Commission européenne, du ministère de la Culture et de la Communication, de la DRAC Rhône-Alpes, de la Région Rhône-Alpes, de la Ville de Lyon, de la Fondation Hippocrène, de Culturesfrance-Ville de Lyon.

À suivre, Stockholm

Spectacle Ici là-bas

Variation française et tchèque

Compagnie Image Aiguë :

Christiane Véricel – directrice artistique et metteur en scène

Michel Theuil – création lumières

Bruno Corona – régisseur général

Comédiens : **Rohi Ayadi, Franck Kayap, Frédéric Périgaud, Sandrine De Rosa.**

Musicien : **Simon Leterrier, Tomasz Drabina.**

Danseuse : **Violaine Véricel**

Jeunes comédiens : **Burhan Taskiran, Servan Taskiran, Olga Konik, Luca D'Haussey, Liliane Ly, Mbariki Mdahoma, Maciej Pelka, Armelle Bunos, Zina Mériouli, Tereza Krippnerová, Ngoc Nguyenová, Min Anh Nguyen, Ivana Fojtová.**

Administration : **Nicolas Bertrand, Pierre Brini, Marianne Schlégel, Ilitza Georgieva, Boris Ferrier, Leila Anis, Philippe Puigserver.**

Relations presse : **Patricia Lopez, Lisa Véran.**

Administration européenne :

En République tchèque : Jiří Sulženko, Markéta Janková, Nina Šeblová, Tomáš Vodňanský (photographe).

En Suède : Tove Dahblom (Moderna Dansteatern)

Jeunes comédiens ayant participé aux ateliers de recherche : Safiiyah Virone, Ophélie Marcelino, Giacinto Dangelo, Léa Thalamy, Aminata Milioni, Marie-Sarah Tchicaya-Tati, Rania Mejäi, Anaïs Rochefort, Clément Corneloup, Kaïna Tedbirt, Abir Ben Mohamed, Lola Guerrier, Gwendoline Mercier, Zélie Mutel, Mirek Drcman, Kryštof Tunzer, Tereza Humlová, Sophie Kereškéni, Hüseyin Korkma, Alžběta Kost-rhunová, Dagmar Drechslerová, José Serrano Rincón...

Accompagnateurs et traducteurs : Marjorie Okmekler, Amélie Challaye, Wojciech Rzadek, Silvia Nogueira, Sonia Ennafaa, Marianne Hoàng.

Image Aiguë Compagnie Christiane Véricel

2, place des Terreaux F-69 001 Lyon

Tél : 33(0)4 78 27 74 81

Fax : 33 (0)4 72 00 95 41

e-mail : contact@image-aigue.org

Web : www.image-aigue.org

Textes : Manuel Piolat-Soleymat, Wojciech Rzadek, Nicolas Bertrand, Christiane Véricel, Abraham Bengio, Boris Ferrier, Joseph Schidlow, Pierre Brini.

Photographies : Christiane Véricel, Nicolas Bertrand, Marianne Schlégel, Tomáš Vodňanský

Graphisme : Gérard Paris-Clavel, assisté de Anne Desrivières

Photogravure, impression : STIPA

Edité en Mai 2009

L'ensemble de cette publication n'engage que la Compagnie Image Aiguë, la Commission européenne n'est pas responsable de l'usage qui pourrait être fait des informations contenues dans cette publication.

Rhône-Alpes

EU2009.CZ

SAISON
CULTURELLE
EUROPÉENNE
UE2008.fr

ZÁPISKY Z CEST

Evropa je tady i tam

Divadelní putování během evropských předsednictví Francie, České republiky a Švédska, od ledna 2008 do prosince 2009. Cesta nás zavede do Lyonu, Rouenu, Cherbourg-Octeville, Paříže, Oullins, Krakova, Prahy, Stockholmu a do Botkyrky.

Evropa je naší inspirací, vede naše kroky. Vede je cestou, kterou nezastaví žádné hranice a na níž leží příležitost, jak poznat naši různorodost. Světla, zvuky, rytmy... V letu zachytit atomy smíchu, stopy slz, malé každodenní radosti a postavit na nich společné vzpomínky. Od klišé k realitě aneb jak v sobě skrze protínání živoucích uměleckých zkušeností znovuobjevit Evropana...

Leden, únor 2008, Lyon

Přípravy projektu v Praze a v Cherbourg-Octeville s Jiřím Sulženkem (KC Zahrada) a Monou Guichard (Le Trident). Workshopy v Cherbourg-Octeville. Diskuse a zahájení prací na uměleckém konceptu Image Aiguë, který se bude rozvíjet v Lyonu, Praze, Cherbourgu, Rouenu, Krakově a Stockholmu. První schůzka v Bruselu ohledně organizace projektu během nadcházejících tří předsednictví Evropské unie.

Jako střípek světa

Lačně se vrhají na pár drobků ležících na zemi, bojují, aby si mohli vydobýt svůj prostor, kousek země k životu. Jsou to Rohi, Luca, Lili, Servan a ostatní. Všichni dohromady tvoří to, co připomíná zlomek světa, mikrokosmos lidstva. Společně se skrze jeviště snaží vnést trochu světla a naděje i do těch největších problémů naší planety a velkých bolestí naší doby. A je to krásné. Je krásné pozorovat, jak se děti míjí mezi dospělé, jak velcí povzbuzují ty menší, pomáhají jim nabýt sebedůvěry, berou je mezi sebe, do kola plného radosti a vynalézavosti. Neboť, ačkoliv se opak zdá být pravdou, není nic přirozenějšího než dát dohromady právě takový divadelní soubor. Síla a autentičnost těchto dobrodružství tkví v nehmatelném bohatství jakým je důvěra, poznání druhého, chuť sdílet jeviště. A pro ně se osobité charaktery jednotlivců prolnou a spojí v přirozené jednotě a harmonii.

Manuel Piolat-Soleymat, novinář

Červen, červenec, srpen 2008, Lyon

(čtvrť Croix-Rousse a divadlo Célestins, Théâtre de Lyon)

Divadelní dílny ve školách Michel-Servet a Tables-Claudiennes. Christiane Véricel vede divadelně vzdělávací dílny pro představení *Evropa je tady i tam / Ici là-bas*. Vedle profesionálních umělců souboru Image Aiguë (herců, tanečnice a hudebníků) se dílen účastní také mladí herci z Francie, Polska, Turecka a Itálie .

Poznámky ze života, poznámky z jeviště.

Březen, duben 2008, Krakov

Vzdělávací a studijní divadelní dílny v základních školách v Krakově a ve čtvrti Biezanów. Konkurs, kde je vybrán polský akordeonista Tomasz Drabina. Prezentace veřejných workshopů v rámci festivalu Reminiscence, mezi účinkujícími je 15 polských dětí. Přípravy Fóra Lyon zahrnutého do projektu „Une âme pour l'Europe / A Soul for Europe“, účastní se jich Nel Hertling a Sven Neumann z Berlína. Technické obhlídky s partnery z KC Zahrada. Zkoušky v Cherbourg-Octeville a v Rouenu.

Poznat Evropu po malých slovech

Děti jsou jak houby sající slova: velmi rychle pochytí polská, francouzská nebo turecká slovíčka v jejich správném významu. Je radost pozorovat, jak čím dál tím častěji v letu zachycená cizí slova používají, když mluví jeden o druhém. Občas si ani neuvědomují, jakým jazykem zrovna mluví, tak jim to přijde samozřejmé. Jednou v obchodě s hračkami jsem zaslechl, jak Maciek, desetiletý Polák, komentuje vystavené hračky ve francouzštině a říká: « Ah, ça, c'est formidable ! »

Wojciech Rzadek, doprovod polských dětí

Tvář Evropy

Objevil jsem lidskou tvář Evropy – přinejmenším lidskou tvář Evropské komise. Poprvé jsem se vydal do Bruselu, když soubor Image Aiguë připravoval nový celoevropský projekt. Evropská komise, to je neskutečně velký úřad, do dálky jdoucí budovy, obrovské kanceláře a v nich sem tam lidé. „Vcházím do útrobu monstra,“ říkal jsem si. Rakouská úřednice položila náš rozpočet na stůl a na něm drobkou a stopy po pomerančovém džusu. Takže to byli skuteční lidé, kdo zkoumali tehle rozpočet. Žádný stroj, který by ho sežvýkal a následně vyplivnul výsledek!

Nicolas Bertrand, administrativní ředitel Compagnie Image Aiguë, přepis debaty v rámci setkání Forum Lyon, „Une âme pour l'Europe / A Soul for Europe“¹. 1. Projekt „Une âme pour l'Europe / A Soul for Europe“ vychází z iniciativy občanského sdružení, které podporuje roli kultury v rozvoji demokracie a budování Evropy.

Hledání harmonie mezi životem a představivostí

Jsou to střípky života, které se rozletí, aby vyprávěly o malých bláznovstvích věčně hledajících postav: skrze nečekané vztahy, které poutají jedny k druhým a mohou být stejně skutečné jako vymyšlené, vyprávějí o lásce stejně jako o násilí. Malé či velké manipulace, každý má svou loutku a každý svůj vliv : kdo táhá za nitky?

Vše mistrně řídí malá Lili (devítiletá dívka z Lyonu s vietnamskými kořeny) svýma drobnýma rukama a skrze dábel-skou hudbu tureckého houslisty řídí svět vstříc svým snům malé vietnamské tanečnice. Orientální melodie pak neodvratně uvede Rohiho (28letý izraelský Arab) do stavu melancholie, který mu nedovolí dál surově zacházet s malým Lucou (jedenáctiletý chlapec z Lyonu). Snaží se z něj zas a znova vymámit těch pár drobků chleba schovaných v bundě, aby je mohl okamžitě zhltnout uprostřed nenasytných objetí.

Nejdřív tu kolem sebe všichni utkají síť absurdních nitek, která je neúprosně svírá a kvůli které ztrácí nit svých myšlenek. Vše je tu záminkou k obelstvení druhého. Naštěstí ale místní anděl strážný nespí. Fred (dvacetiletý Francouz) se svými velkými zrezavělými nůžkami a dobrými úmysly, avšak svázaný vlastními vnitřními protiklady, zkouší neobratně tnout do živého, rozetnout slavný gordický uzel. Vše zbytečně.

Ta vyprávění se ale přeci jen hodně podobají životu, skutečnému a krutému.

Christiane Véricel,
režisérka a vedoucí souboru Image Aiguë

Sandrine : houslistka s duší italské „mamma“

Sandrine zdědila po svých předcích temperament, za který by nemusela stydět ani pravá italská „mamma“. Statná a velkorysá, přímá a bez okolků, o její ramena se mohou opřít děti i dospělí. Tato houslistka a herečka si totiž doslova pěstuje zálibu v přátelství, sdílení a v rozdávání. Nelze se tedy divit, že krom svých aktivit v rámci souboru Image Aiguë vede Sandrine také hudební školu

v malé obci na východ od Lyonu. V představení *Evropa je tady i tam / Ici là-bas*, manévruje Sandrine s lehkostí mezi divadlem a hudbou. Během představení nepřestane přecházet z jeviště mezi hudebníky a zpět a uplatňuje stejnou měrou svou ráznou povahu jako svou něhu a vtip.

Manuel Piolat-Soleymat,
novinář

MBariki : benjamínek souboru

Tak to je MBariki, benjamínek souboru. Malá, černá panenka pocházející z Komorských ostrovů vyzařuje už ve svých šesti letech neskutečnou sílu osobnosti: pohled, který neomylně ví, jakým směrem se upřít, umíněná energie, postoj mísicí preciznost, přímost i jemnost. Jemnost plaché a křehké dívenky, která na sebe neupozorňuje. Jakmile ale vstoupí na jeviště, okamžitě na sebe přitáhne zraky

všech. Když MBariki přechází po scéně, její nenucenost poutá vaši pozornost a vyzařuje radost z prvních krůčků po divadelních prknech, po boku členů souboru Image Aiguë. Tak to je malá MBariki. Christiane Véricel ji objevila v roce 2008 během divadelních dílen v lyonské čtvrti Croix-Rousse.

Manuel Piolat-Soleymat,
novinář

Září, říjen 2008, Lyon

Zkoušky a 15 repríz představení *Evropa je tady i tam / Ici là-bas* v divadle Célestins, Théâtre de Lyon. Během celého projektu se dočká řady variací. V tisku čteme: „Okouzující představení založené na subtilním propojení humoru a vážnosti, jimž herci dodávají štávu a šarm“ (Christine Monin, La Vie). Třídenní Fórum Lyon „Une âme pour l'Europe / A Soul for Europe“ je příležitostí pro setkání 80 účastníků ze 16 zemí. Kulatý stůl na téma „Může umělecká tvorba narušit hranice?“ Výtvarný workshop se studenty varšavské Akademie výtvarných umění inspirovaný představením Christiane Véricel „Evropa je tady i tam / Ici là-bas“ vedli profesor Mieczyslaw Wasilewski a grafik Gérard Paris-Clavel.

Hranice

Miluji hranice. Je to místo kouzelné, znepokojující, téměř magické... a zároveň je to místo prokleté. Magické, protože kdyby nebylo hranic, nebylo by ani rozdílností, vytratila by se možnost změny, neměli bychom příležitost objevovat nové a nepoznané. Je to dobrodružství a jak říkají surrealisté, stačí přejít most a přízraky vám jdou vstříc. Je třeba, aby tu takové mosty existovaly, aby existovaly hranice.

Není to tak dávno, kdy i v Evropě stačilo, aby člověk ujel jen pár kilometrů, a hned musel měnit peníze. Právě na hranicích ovšem existovala určitá tolerance.

Hranice je místo, které si těsně před jeho překročením můžeme plně a s radostí vychutnat. Mějme ale, prosím, na paměti skutečnost, že je to i místo mnoha výstřelů a zmařených životů.

Abraham Bengio, náměstek předsedy regionální rady, záznam z jednání Pourparlers des Célestins, říjen 2008.

Jeviště

Dlouho jsem posedle pozoroval bílou pásku, jež jako hranice oddělovala jeviště od hlediště. Když diváci přicházejí, napomínám jednoho z nich, protože čáru překračuje. Jak může, jen několik minut před začátkem představení, přehlédnout onen předěl mezi teritoriem příběhů a teritoriem reality? Jak si sám od sebe může dovolit vstoupit do světa představivosti? Udělal to záměrně nebo jen z náhlého popudu?

Boris Ferrier, manažer pro komunikaci souboru Image Aiguë

Listopad 2008, Rouen, Paříž

Divadlo 2 Rives v Elbeuf-sur-Seine hostí čtyři představení *Evropa je tady i tam / Ici là-bas*. Malé divadélko pro nadšené publikum. Prezentace ukávek z tvorby na konferenci u příležitosti zakončení Evropského roku mezikulturního dialogu, Centre Pompidou. Účast na konferenci „Une âme pour l'Europe / A Soul for Europe“ v Berlíně.

Představení Evropa je tady i tam / Ici là-bas vrhá diváka do víru nekončících peripetií. V osvěžující jednoduchosti jiskřivě strhující sekvence: například scéna, v níž se dospělí vrhají na děti a zahrnují je polibky, s evidentně zcela jiným záměrem než vyjádřit něhu. A když se situace dále zamotává, přichází dívka s polskou ukolébavkou a spolu se dvěma kurdskými hudebníky z Turecka nechají magii, aby se prolnula s ne vždy radostnou realitou. Ačkoliv jednotliví herci pocházejí z rozličných kultur, Christiane Véricel je dokázala znamenitě skloubit. Ovšem ona svoboda, kterou si všichni zdánlivě užívají, je především výsledkem tvrdé a nekončící práce. Režisérka nechává své herce zkoušet každé odpoledne, takže představení se neustále vyvíjí a proměňuje. A výsledkem společně vynaloženého úsilí je pak zcela jedinečné představení a úžasný zážitek.

Joseph Schidlow, novinář

Prosinec 2008, Cherbourg-Octeville, Praha

Pět představení *Evropa je tady i tam / Ici là-bas* v divadle Trident-Scène nationale v Cherbourg-Octeville. Technické obhlídky ve Stockholmu a na předměstí obce Botkyrka provedl Nicolas Bertrand. Konkurzy a workshopy v Praze se členy souboru Image Aiguë : Christiane Véricel, Nicolas Bertrand a Franck Kayap.

Znáte hřiště na pétanque v Praze 11 ?

Stojíme naproti modré škole, hned vedle kaple Komunitního centra Matky Terezy, za zády máme nespočetné řady sídlištních budov. Zástupkyně starosty nám s nadšením a v češtině, které nerozumíme, představuje nový projekt. Zdvouřile nasloucháme, nos zabořený v šále, nohy v bahně, sledování rozjařenými pohledy dělníků pracujících na stavbě.

Spouští fotoaparátu cvakla: promrzlí Francouzi jsou zvěčnění u hřiště na pétanque. Budeme v místních novinách.

Z nejvyššího bodu Prahy 11, posledního patra místního Grand Hotelu, nám pan Bartoň, učitel a odborník na místní historii, odkrývá různé vrstvy téhle čtvrti:

Šedesát fontán, konstrukce městského vytápění, kostra vesmírné rakety sloužící jako větrání pražského metra, jednotlivé barvy (žlutá, červená, modrá, zelená) a barevné symboly označující části Prahy 11, stovky panelových bloků, hodiny na věži Grand Hotelu, školy jako orientační body (v rekonstrukci). Vypadá to, že kopce, jež okolo vyrostly ze zeminy odstraněné během výstavby sídliště, mají vlastní ekosystém. Obyvatelé sem čas od času vyhodí nějakou tu pokojovou rostlinu, která pak zdárně prosperuje, tvoříce s ostatními zahradu. A pak je tu ještě jedna Zahrada ...

Nicolas Bertrand,
administrativní ředitel souboru Compagnie Image Aiguë

« L'Europe commence ici ou là-bas »

Korespondence ... úryvek z e-mailu, který zaslal Nicolas Bertrand do Francie členům souboru Image Aiguë

Markétě se sice podařilo spojit se s jedním ze zástupců vietnamské komunity, která je poměrně uzavřená, ale od té doby žádná reakce. Nedávno navíc shořelo velké tržiště, kde mnozí z nich mají své obchody, škody byly obrovské.

Rozeslali jsme nicméně stovky e-mailů, udělali stovky telefonátů, informace obíhají po školách a klubech, ví se o nás i mezi lidmi. Na konkurs se dostavili všichni – zpěváci, hudebníci, loutkoherci, profesionálové i amatéři.

Leden 2009, Lyon

Zahájení administrativních kroků pro vydání víza tureckého herce Burhana Taskirana a biometrických pasů pro dětské herce z Lyonu, MBariki a Lucu. Nicolas Bertrand a Christiane Véricel odjíždějí do Bruselu do Evropské komise na průběžné hodnocení projektu a projednání koncepce návazných akcí v průběhu příštích předsednictví Evropské unie, tedy českého a švédského. Workshopy v pěti školách v Oullins (Francie). První výměna dopisů mezi třídou Nathalie Jacquier (škola Tables-Claudienne) a třídou Tamary Solomčíkové (ZŠ Campanus, Praha 11).

Struktury a rozmanitost ...

Scéna souboru Image Aiguë je obrazem lidské rozmanitosti v celé své bohatosti, obrazem odrážejícím všechny struktury a jednotlivosti kosmopolitních společností. Postavy, hlasy, fyzické střety, idiomatická provázanost... Je tu něco skutečně konkrétního, tělesného a hmatatelného v barvitých scénách odehrávajících se před námi. Jako by fyzické charakteristiky zdůrazněné v protikladu ke všem existujícím rozdílnostem náhle získaly jiný rozměr. Plastický rozměr, který skrze energii vycházející z tohoto kolektivu, dokáže rázem zbořit zavedené normy a nahlédnout hodnotu kontrastu a samozřejmost rozmanitosti.

Manuel Piolat-Soleymat, novinář

Únor 2009, Praha, Stockholm

Divadelně vzdělávací dílny v pražské základní škole Campanus, pár kroků od KC Zahrada, kulturního centra uprostřed Prahy 11. Master class s českými zpěváky a herci a dvanácti pražskými dětmi. Veřejný workshop souboru Image Aiguë vedený Christiane Véricel v rámci „Workshoppingu“ v Zahradě. Českým hercům a dětem při prezentaci sekundují herci souboru Rohi Ayadi, Franck Kayap, na akordeon je doprovází Simon Leterrier. Nicolas Bertrand organizuje další společné setkání všech partnerů ve Stockholmu.

Praha 11

Zahrada, kulturní centrum, které vrací lidem chuť vystrčit nos z domu

Přijždíme do Prahy a začíná se stmívat. Setkáváme se svými hostiteli s pocitem, že jsme je ani neopustili. Workshop začíná, děti přicházejí do školního divadelního sálu, velmi klidně a přesto zvědavě si nás měří pohledem, hlavně Francka, našeho kamerunského herce. Doprovází nás překladatelka Sonia, fotograf Tomáš, kameramanka Nina a Markéta, která v Praze celý projekt koordinuje. Jako by do téhle školy pronikla trocha Evropy. Kluci se stydí, až na baculatého Tomáše vietnamského původu. Kdyby to záleželo jen na něm, nejradši by nám předvedl svou one man show. Zato děvčata jsou otevřenější, rychle se osmělí, improvizují, pořád se smějí, pokřikují a po každé scéně nadšeně tleskají. Příběhy, které Christiane Véricel vymýšlí, se komplikují a děti na její hru přistupují; každý ve svém jazyce, se svými zvyky a komunikačními schématy. Dětský divák a dětský herec se tu setkávají, aby vytvořili miniaturní Evropu.

Pierre Brini, tajemník Compagnie Image Aiguë

Titi : autorita, z níž se podlamují kolena

Titi je, společně s Ivanou, Annou a Terezou, součástí pražského obsazení hry *Evropa je tady i tam / Ici là-bas*. Po francouzských, a před švédskými dětmi, přišla v dubnu tahle česká dívka s vietnamskými kořeny do souboru Image Aiguë. Hrátky s mocí a vívem, vztahy, které se rodí a zanikají, složitost „vzájemného soužití“ ... Nejnovějším představení Christiane Véricel dodává Titi svůj krásný úsměv.

A nejen krásný úsměv, také svůj charakter. V pouhých devíti letech prokazuje malá herečka autoritu, ze které se podlamují kolena. Dokáže křičet z plných plic, vyvinout na jevišti udivující sílu. Tahle zdánlivě zranitelná holčička je připravena kdykoliv předvést, že opravdu není žádná panenka z porcelánu.

Manuel Piolat-Soleymat,
novinář

Luca : radost z divadla

Když se ho zeptáte, jak pro něj vypadá štěstí, odpoví je bleskurychlá: „Štěstí je, když hraji divadlo.“ Když sebou nechává třást, když s ním na jevišti špatně zacházejí, když ztělesňuje jednu z postav, která musí uplatnit ostré lokty, aby si našla své místo na světě. Lucovi je jedenáct let. Je to opravdový nadšenec. Náročný, disciplinovaný a vyzrálé dítě, které se už teď chová jako opravdový profesionál. Již čtyři roky se tenhle kluk z Lyonu

s francouzsko-alžírskými kořeny účastní představení souboru Image Aiguë. A celé ty čtyři roky je duší i tělem oddán uměleckým dobrodružstvím, která vymýšlí Christiane Véricel. Nalezl zde i svou divadelní rodinu, pestrobarevnou rodinu, ve které má každý možnost vyjádřit svou jedinečnost.

Manuel Piolat-Soleymat,
novinář

Březen, duben 2009, Lyon, Praha, Stockholm

Doručení dopisů od pražských dětí dětem v Lyonu. Příjezd českých herců pozvaných na divadelně vzdělávací dílnu do Lyonu. Cílem dílny je připravit českou variaci představení *Evropa je tady i tam / Ici là-bas*. Nově příchozí osobnosti dávají vzniknout zbrusu novým postavám. Návštěva pedagogů z Botkyrky, obce na předměstí Stockholmu a další zastávky divadelního putování Image Aiguë. Setkání s Tove Dahblom, koordinátorkou představení ve Švédsku. Prohlídka lyonského divadla Célestins, setkání pražských a lyonských dětí spolupracujících se souborem.

O roli překladatele v projektu : Sonia z Prahy

Sonia je naše dvorní tlumočnice po celou dobu pobytu souboru v Praze. Usměvavá, klidná, s osobitým příběhem: její korsická babička žije v Tunisku, rodiče v Čechách. V našem projektu hraje klíčovou roli. Během workshopů následuje režisérku Christiane krok za krokem, pomáhá nám při rozhovorech s učiteli, rodiči a poten-

cionálními partnery. Překládá dětem Christianiny instrukce, přizpůsobuje je situaci, bez ní by se informace ztrácely ve víru nedorozumění. Je podmínkou *sine qua non* jedné úspěšné etapy naší práce.

Pierre Brini, tajemník souboru
Compagnie Image Aiguë

Image Aiguë

Velcí nebo malí...

Rohi, Luca, Lili, Titi, Ivana, Anna, Burhan, Frédéric, Franck, Sandrine, Simon, Servan, MBariki, Violaine, Sonia, Bruno, Tereza, Christiane. Dospělí i děti, velcí i malí. Baculatí, štíhlí nebo drobní. Vlasy rovné nebo vlnité, dlouhé nebo krátké, pleť mají tmavou či světlou a oči téměř všech barev. Mluví francouzsky anebo také úplně jiným jazykem. Narodili se „tady i tam“: pocházejí z Francie, České republiky, Palestiny, Turecka, Kamerunu, Komorských ostrovů nebo z Vietnamu. Jsou to herci, hudebníci, houslisté, zpěváci, stepařky, režisérky, perkusionisté, tlumočnice, technici, akordeonisté, improvizátoři... Odhlédneme-li od všech rozdílů, všechny je spojuje příslušnost k tomuhle pestrobarevnému společenství, které Christiane Véricel vytvořila. Spojuje je možnost dát něco ze sebe, vložit něco ze své osobnosti do nejnovějšího představení souboru Compagnie Image Aiguë. Prameno záleží na tom, jak velcí nebo jak malí jsou, všichni vespolek míří za divadelním snem, který společnými silami vymysleli.

Manuel Piolat-Soleymat, novinář

Květen 2009

Zkoušky a veřejná představení české variace hry *Evropa je tady i tam / Ici là-bas* v KC Zahrada. Divadelně vzdělávací workshop se středoškoláky z Botkyrky a souborem Cirkus Cirkör pod vedením Christiane Véricel ve Švédsku. Workshop „Une âme pour l'Europe / A Soul for Europe“ na téma role kultury v místním rozvoji.

Divadelní soubor **Image Aiguë** založila v roce 1983 Christiane Véricel. Pro svůj divadelní projekt shromáždila dvacítku umělců, herce, scénografy, hudebníky i technické a administrativní pracovníky. Umělecké postupy používané souborem jsou originální hned ze dvou důvodů. Zaprvé, představení nevycházejí tolik z předem daného textu jako spíše ze spojení hudby, textu a obrazů. Zadruhé, ve všech představeních se na scéně setkávají herci nejrůznějších národností a nejrůznějšího věku, od dětí až po dospělé, lidé žijící ve své vlasti i imigranti. A ti všichni používají na jevišti svůj rodný jazyk.

Celoevropský umělecký projekt „**Evropa je tady i tam / L'Europe commence ici ou là-bas**“ souboru Compagnie Image Aiguë probíhá postupně ve třech zemích předsedajících EU. Nejdříve se konal ve Francii, nyní v ČR a následně se přesune do Švédska. Projekt je založen na ojedinelé divadelní formě, jejímiž ústředními body jsou umění sdílet hodnoty a učení se vzájemnému soužití. Jedním z hlavních úkolů souboru Image Aiguë bylo vytvořit jeden společný jazyk pro všechny účastníky projektu.

Projekty související s představením *Evropa je tady i tam / Ici là-bas* souboru Image Aiguë byly, jsou a budou mezi lednem 2008 a prosincem 2009 realizovány díky partnerství s divadly, evropskými kulturními centry, umělci (herci, tanečníky, hudebníky, zpěváky, loutkoherci, grafiky, filmovými tvůrci...) a nevládními organizacemi. Jedná se o pohyblivý umělecký počín, který pod vedením Christiane Véricel vzniká zároveň ve Francii, Turecku, Polsku, České republice a ve Švédsku a který se snaží pojmout Evropu v celé její rozmanitosti.

Produkce : **Image Aiguë Compagnie Christiane Véricel.**

Koprodukce : **Les Célestins, Théâtre de Lyon, le Trident-Scène nationale de Cherbourg-Octeville, le Théâtre des deux Rives CDR de Haute-Normandie, le Théâtre Massalia-Marseille, KC Zahrada.**

Za podpory Evropské komise, Ministerstva kultury a komunikace, DRAC Rhône-Alpes, Regionu Rhône-Alpes, města Lyonu, Nadace Hippocrène a organizace Culturesfrance-Ville de Lyon.

Pokračování ve Stockholmu

Představení Evropa je tady i tam / Ici là-bas Česká a francouzská variace

Compagnie Image Aiguë :

Christiane Véricel – umělecké vedení a režie

Michel Theuil – mistr světél

Bruno Corona – hlavní technik

Herci : **Rohi Ayadi, Franck Kayap, Frédéric Périgaud, Sandrine De Rosa.**

Hudební doprovod : **Simon Leterrier, Tomasz Drabina.**

Tanečnice : **Violaine Véricel**

Mladí herci : **Burhan Taskiran, Servan Taskiran, Olga Konik, Luca D’Haussy, Liliane Ly, Mbariki Mdahoma, Maciej Pelka, Armelle Buenos, Zina Mériouli, Tereza Krippnerová, Ngoc Nguyenová, Min Anh Nguyen, Ivana Fojtová.**

Administrativa : **Nicolas Bertrand, Pierre Brini, Marianne Schlégel, Iilitza Georgieva, Boris Ferrier, Leila Anis, Philippe Puigserver.**

Tiskový servis : **Patricia Lopez, Lisa Véran.**

Koordinace v Evropě :

Česká republika : Jiří Sulženko, Markéta Janková, Nina Šeblová, Tomáš Vodňanský (fotograf).

Švédsko : Tove Dahblom (Moderna Dansteatern)

Mladí herci, kteří se zúčastnili divadelních dílen : Safiyah Virone, Ophélie Marcelino, Giacinto Dangelo, Léa Thalamy, Aminata Milioni, Marie-Sarah Tchicaya-Tati, Rania Mejaï, Anaïs Rochefort, Clément Corneloup, Kaïna Tedbirt, Abir Ben Mohamed, Lola Guerrier, Gwendoline Mercier, Zélie Mutel, Mirek Drčman, Kryštof Tunzer, Tereza Humlová, Sophie Kereškéni, Hüseyin Korkma, Alžběta Kostrhunová, Dagmar Drechslerová, José Serrano Rincón...

Doprovod a překladatelé : Marjorie Okmekler, Amélie Challaye, Wojciech Rzadek, Silvia Nogueira, Sonia Ennafaa, Marianne Hoàng.

Image Aiguë Compagnie Christiane Véricel

2, place des Terreaux F-69 001 Lyon

Tél : 33(0)4 78 27 74 81

Fax : 33(0)4 72 00 95 41

e-mail : contact@image-aigue.org

Web : www.image-aigue.org

Texty : Manuel Piolat-Soleymat, Wojciech Rzadek, Nicolas Bertrand, Christiane Véricel, Abraham Bengio, Boris Ferrier, Joseph Schidlow, Pierre Brini.

Fotografie : Christiane Véricel, Nicolas Bertrand, Marianne Schlégel, Tomáš Vodňanský

Grafické zpracování : Gérard Paris-Clavel, s pomocí Anne Desrivières
Tisk : STIPA

Vydáno v květnu 2009

Celá tato publikace vznikla na plnou odpovědnost souboru Image Aiguë. Evropská komise není v žádném případě odpovědná za její použití ani za informace v ní obsažené.

Rhône-Alpes Région

EU2009.CZ

SAISON
CULTURELLE
EUROPÉENNE
UE 2008.fr

RESEDAGBOK

Europa börjar här eller där

Från juli 2008 till december 2009. En ambulerande teater under presidentskapet i Europeiska Unionen: Frankrike, Tjeckien, Sverige. Denna turné tar oss till Lyon, Rouen, Cherbourg-Octeville, Paris, Oullins, Krakow, Prag, Stockholm och Botkyrka.

Europa ger näring åt våra tankar och leder våra steg till en väg som går över gränser och får oss att uppleva våra olikheter : ljus, ljud, rytmer. . . det gäller att fånga upp skratt och spår av tårar och små vardagliga lyckostunder så att vi tillsammans ska kunna bygga upp gemensamma minnen. Klichéer förvandlas till verklighet och man återupptäcker sig som europé genom tvärkulturella och livliga experiment.

Januari, februari 2008, Lyon

Förberedande av projektet i Prag och Cherbourg-Octeville med Jiří Sulženko (KC Zahrada) och Mona Guichard (Le Trident). Teaterverkstäder i skolor i Cherbourg. Funderingar kring och utarbetande av den konstnärliga metod Teatergruppen skall utveckla i Lyon, Prag, Cherbourg, Rouen, Krakow och Stockholm. Första sammaträdet i Bryssel angående projektets organisation under Europaunionens tre presidentskap.

Som en flisa av världen

Rohi, Luca, Lili, Servan och andra måste slåss om utrymmet för att kunna lägga beslag på en egen plats att leva i och bo på. Tillsammans visar de en flisa av världen, ett koncentrat av mänskligheten. Genom scenkonsten lyckas de belysa några av vår planets stora problem, vår tids stora överträdelser. Och det är mycket vackert, detta att se barn spela med vuxna och att se hur de vuxna uppmuntrar barnen och hjälper dem att vinna självsäkerhet och drar in dem i sitt uppfinningsrika och glädjefyllda spel. Tvärtom mot vad man skulle kunna tro är ingenting mindre naturligt än att bilda en sådan teatergrupp. Styrkan och självklarheten i ett sådant företag kommer från osynliga insikter: förtroende, kännedom om ens nästa, lusten att spela teater tillsammans. Dessa insikter gör att vi trots all individualitet tillsammans bildar en ledig och gätfullt harmonisk teaterform.

Manuel Piolat Soleymat, journalist

Mars, april 2008, Krakow

Teaterverkstäder för utbildning och experimenterande i lågstadielklasser i Biezanow och Krakow. Framförande av den polske dragspelaren Tomasz Drabina. Presentation av öppna teaterverkstäder med femton polska barn under festivalen Reminiscence. Förberedande av Forum Lyons « En själ för Europa » med Nel Hertling och Sven Neumann (Berlin). Administrativ orientering i Prag med våra partners från KC Zahrada. Repetitioner i Cherbourg-Octeville och i Rouen.

Lära känna Europa genom små ord

Barnen är likt svampar som suger upp ord: blixtnabbt uppsnappar de nya polska, franska eller turkiska ord och vad de betyder. Det är härligt att se dem använda fler och fler främmande ord när de talar med varandra. Ibland märker de inte ens vilket språk de talar, så naturligt är det. En dag hörde jag Maciek (en tioårig polsk pojke) säga på franska, när han tittade på leksaker i en affär: « Ah, ça, c'est formidable! »

Wojciech Rzadek, ledare för de polska barnen.

Europas ansikte

Jag har upptäckt Europas mänskliga ansikte – eller åtminstone Europakommissionens ansikte. Jag kom till Teatergruppen Image Aiguë för några år sedan, när de skulle sluta avtal om ett projekt som ägt rum i bland annat Skopje, Tessaloniki, Marseille och Lyon. Jag kom alltså till Bryssel för första gången. Europakommissionen är en enorm administration: höghus så långt ögat når, enorma kontor som människor ibland passerar genom. Jag var imponerad och noterade: « jag har kommit till monstrets innersta ». Den österrikiska handläggaren av vår portfölj tog fram vår budget och la den på bordet. Där fanns spår av croissants och apelsinjuice, vilket betydde att människor lutat sig över denna budget och alltså hade den inte bara gått igenom en maskin styrd av en dator! Det är klart att Europakommissionen administrativt sett består av en enorm mängd tjänstemän och delegater. Men Europa är också alla vi, varav drygt sextio miljoner fransmän.

Nicolas Bertrand, administratör för Teatergruppen Image Aiguë. Ur protokollet från debatten i Forum Lyons « En själ för Europa »¹.

1.« En själ för Europa » är ett initiativ av lokalbefolkningen som vill främja och stödja kulturens roll när Europa utvecklar sin demokrati och och fortsätter att växa.

Juni, juli, augusti 2008, Lyon

(kvarteret Croix-Rousse och teatern Les Célestins)

Teaterverkstäder för barn i skolorna Michel-Servet och Tables-Claudiennes. Christiane Véricel leder verkstäderna för experimenterande teater och skapar *Ici là-bas* med unga skådespelare från Frankrike, Polen, Turkiet och Italien vid sidan av teatergruppens egna yrkesartister (skådespelare, dansare, musiker).

Anteckningar från scenen och livet.

Att finna ut hur liv och fantasi kan stämma överens

Rösterna sprudlar av liv när de berättar om rollgestaltnas små tokerier i sitt eviga sökande. De uttrycker kärlek eller våld genom oväntade verkliga eller inbillade band. Var och en har sin form av makt, sin sprattelgubbe som de försöker manipulera med små eller stora knep, men vem är det som drar i snörena? Allt är briljant orkestrerat av Lilis små händer som styr sin värld till besatt musik framförd av den turkiske violinisten. Hennes dröm är att bli en vietnamesisk dansös. En orientalisk ton försänker Rohi i melankoli och gör honom oförmögen att brutalisera lilla Luca. Samtidigt som han låtsas kyssa honom, försöker han stjäla några brödsmlur ur hans ficka.

Allt är förevändning att väva in motståndaren i en snara av absurda trådar som får fången att tappa tråden i sina egna tankar. Lyckligtvis vakar platsens skyddsängel. Beväpnad med goda avsikter och en stor rostig sax försöker Fred göra slut på saken och hugga av den gordiska knuten. Men han misslyckas då han är insnärjd i sina egna motsägelser.

Ändå stämmer berättelsen med livet i all dess våldsamt.

Christiane Véricel,
regissör och ledare för Teatergruppen Image Aiguë.

September, oktober 2008, Lyon

Repetitioner och 15 föreställningar av skådespelet *Ici là-bas* på teatern Les Célestins i Lyon. Pjäsen kommer att uppföras i olika varianter under hela tiden projektet pågår. Tidningarna skriver: « Ett förtrollande skådespel som subtilt blandar humor och allvar och som skådespelarna lidelsefullt och graciöst gestaltar. » (Christine Monin, La Vie). Forum Lyons « En själ för Europa » samlar åttio deltagare från sexton länder under tre dagar. Debatt på temat : « Kan skapande riva ner gränser ? ». Bildverkstad med elever från Warszawas konstakademi under ledning av professor Mieczyslaw Wasilewski och grafikern Gérard Paris-Clavel.

Sandrine : violinist och italiensk « mamma »

Sandrine har behållit den hjärtegodaste värmen hon ärvt av sin italienska mamma och mormor. Hon är stark och generös, flärdfri och rak på sak, hennes axlar är tillräckligt stadiga för både barn och vuxna att luta sig mot. Denna violinist och skådespelerska har en högt utvecklad förmåga att skapa vänskap och gemenskap och att förmedla kunskap. Det är inte undra på att hon är chef för den kommunala

musikskolan i östra Lyon. I *Ici là-bas* rör hon sig med stor smidighet mellan teatern och musiken. Hennes stadga och ömhet, hennes kraft och humor imponerar när hon från föreställningens början till dess slut mjukt rör sig fram och tillbaka mellan tiljan och musikbänken.

Manuel Piolat Soleymat,
journalist

MBariki : den yngsta

Mbariki är den yngsta i gruppen, den lilla svarta dockan som kommer från Comorererna. Hon är bara sex år men utstrålar redan en oerhörd närvaro : fast blick, viljestark energi och en hållning som förenar precision, gott omdöme och finkänslighet. Hon har en liten flickas bräckliga och försynta känslighet. Hon talar inte mycket och försöker inte synas, men när hon kommer in på scenen lägger man märke till henne. När hon går över

scenen fångar hon vår uppmärksamhet genom den strålande glädjen hon visar när hon tillsammans med medlemmar i Teatergruppen Image Aiguë tar sina första steg som skådespelerska. Sådan är den lilla MBariki som Christiane Véricel lärde känna under en teaterverkstad 2008 i Croix-Rousse i Lyon.

Manuel Piolat Soleymat,
journalist

Gränser

Jag älskar gränser. De bildar en magisk plats, förvirrande och magisk... och samtidigt en plats drabbad av förbannelse. Magisk : om det inte fanns gränser skulle det inte finnas någon olikhet, skulle allt vara oförändrat. Överstiga gränser är ett äventyr. Som surrealisterna sa : bara man går över bron kommer spökerna emot en. Broar och gränser är nödvändiga.

För inte länge sedan kunde man förflytta sig bara några kilometer i Europa och bli tvungen att växla valuta. Vid gränsen rådde dock en viss tolerans. Man kunde betala med vilken valuta man ville och tala vilket språk man ville och alla mått och vikter var tillåtna. Tanken är att gränsen är en plats som måste upplevas och uppskattas innan den raseras. Samtidigt är den en plats för gevärsskott och död.

Abraham Bengio , biträdande generaldirektör för Regionen Rhône-Alpes, protokoll från underhandlingarna med teatern Les Célestins, oktober 2008.

Scenen

Länge har jag förföljts av idén att denna vita tejprens är en slags gräns som skiljer scenen från salen. När publiken kommer in tillrättavisar jag den åskådare som går över linjen. Hur kan han överstiga gränsen mellan historieberättandets och verklighetens område bara några minuter innan föreställningen börjar? Hur kan han skriva in sig själv i fantasins värld ? Är det en stark önskan? En spontan kallelse?

Boris Ferrier, kommunikationsassistent för Image Aiguë

November 2008, Rouen, Paris

Fyra föreställningar av skådespelet *Ici là-bas* varmt mottagna på teatern Les 2 Rives i Elboeuf-sur-Seine. En liten teater med hjärtlig publik. Vissa scener ur vår pjäs uppförs vid stängningsceremonin för året för Interkulturell Dialog på Centre Pompidou i Paris. Deltagande i konferensen i Berlin « En själ för Europa ».

I Ici là-bas dras man in i en virvel av vändpunkter. Föreställningen är uppfriskande fräsch och gnistrar av gripande sekvenser. Man vet att de vuxna som överhopar de små med kyssar egentligen inte alls är ömma utan hellre har lust att äta upp dem. När situationen blir kritisk, ingriper musikerna, i synnerhet två kurdiska bröder från Turkiet och en polsk flicka som sjunger vaggvisor från sitt hemland. Därmed skapar de magi i den inte alltid lysande verkligheten. Christiane Véricel har uppnått en utomordentligt samspel mellan dessa skådespelare som kommer från olika kulturer, men friheten de tycks åtnjuta är frukten av ett hårt och envetet arbete. Skådespelet förändras och utvecklas oupphörligen. Det är troligen alla dessa ansträngningar som ger oförglömliga ögonblick.

Joseph Schidlow, Journalist

December 2008, Cherbourg-Octeville, Prag

Fem föreställningar av skådespelet *Ici là-bas* på nationalteatern i Cherbourg-Octeville, Le Trident. Nicolas Bertrand gör en administrativ orientering i Stockholm och Botkyrka. Provspelningar och kurser i Prag ledda av Image Aiguës team : Christiane Véricel, Nicolas Bertrand och Franck Kayap.

Känner ni till platsen i Prag 11, där man spelar boule?

Vi befinner oss mitt emot den blå skolan intill samfundet Mère Teresas kapell och bakom en av kommunens otaliga husblock : Vice borgmästaren presenterar projektet för oss med entusiasm på en tjeckiska vi inte förstår. Vi lyssnar artigt, inlindade upp till näsan i halsdukar och med fötterna i leran medan arbetare som lägger gatsten roat ser på oss. Fransmännen fotograferas framför det som skall bli en plan att spela boule på. Fotot ska införas in i den kommunala bulletinen.

Bartoň som är lärare och duktig på lokalhistoria visar oss kvarterets olika komponenter från Grand Hotels terrass, dvs Prag 11:s högsta punkt: de sextio fontänerna, obebyggda tomter för stadens varmvattensystem, skelettet av en rymdfarkost som gjorts om till friskluftsintag för tunnelbanan, färgerna (gul, röd, blå, grön) och de grafiska tecknen som kännetecknar varje del av Prag 11, hundratals betongblock, Grand Hotels skrapa och dess klocka, skolorna (under renovering) som riktpunkter. När kvarteret byggdes upp skapades kullar av ditförd jord och de sägs ha ett alldeles eget ekosystem. Kvarterets invånare tar dit sina krukväxter som tycks frodas där. Och sedan är det Zahrada, « trädgården »...

Nicolas Bertrand,
Teatergruppen Image Aiguës administratör.

Korrespondens ... utdrag från e-post från Nicolas Bertrand till Image Aiguës team i Frankrike.

Det är svårt att hitta vietnameserna här. Markéta har träffat en av deras representanter men inte hört någonting sen dess. Torgmarknaden där de öppnat en mängd butiker har nyligen brunnit ner. Ändå har vi fått en mängd svar per e-post och telefon på vår annons som cirkulerat i skolor och klubbar, samt ryktesvis. Sångare, musiker, marionnettspelare, både professionella och amatörer, alla kom till provspelningen.

Januari 2009, Lyon

Administrativa mödor för att skaffa speciellt artistvisum åt den turkiske skådespelaren Burhan Taskiran och biometriskt pass för Mbariki och Luca (barnskådespelare från Lyon). Nicolas Bertrand och Christiane Véricel reser till Bryssel för att redovisa för Europakommissionen vad som hittills gjorts och komma överens om framtida händelser under Europaunionens presidentskap i Tjeckien och Sverige. Teaterverkstäder i fem skolor i Oullins (Frankrike). Brevväxling startar mellan barnen i Nathalie Jacquiers klass i skolan Tables-Claudiennes (Frankrike) och Tamara Solomc'íková klass i skolan ŽŠ Campanus i Prague 11 (Tjeckien).

Om textur och skrovlighet ...

Det är den mänskliga mångfaldens oerhörda rikedom som Teatersällskapet Image Aiguë visar upp på scenen. På så sätt uppenbaras inför våra ögon alla skrovligheter, alla mönster i våra kosmopolitiska samhällen. Kroppar, röster, fysisk konfrontation, språkliga kast hit och dit... Dessa färgrika tablåer är mycket konkreta, mycket sinnliga, nästan skulpturala, som om de individuella kropparna helt plötsligt fått en annan dimension när alla dessa olikheter sammanställs. Livslusten som utstrålar från detta kollektiv ger spelet en plastisk dimension som spränger ramen för normer och tvingar oss att se hur viktigt det är med kontrast och variation.

Manuel Piolat Soleymat, journalist

Februari 2009, Prag, Stockholm

Teaterverkstad för utbildning och experimenterande i skolan Campanus i Prag, bara ett stenkast från kulturcentrat Zahrada i hjärtat av Prag 11. Masterclass med de tjeckiska komedianterna och sångarna och tolv barn från Prag. Öppen teaterverkstad ledd av Christiane Véricel inom ramen för « Workshopping » i Zahrada. Tjeckiska barn och artister deltar i föreställningen med skådespelarna Rohi Ayadi, Franck Kayap, Simon Leterrier (dragspel). Nicolas Bertrand organiserar ett nytt möte i Stockholm mellan samtliga partners.

Prag 11

Zahrada, ett kulturcentrum som ger invånarna smaken att sticka ut näsan,

Det är redan mörkt när vi kommer till Prag. Vi återser vårt värdfolk men en känsla att aldrig ha lämnat dem.

Teaterverkstaden startar, barnen kommer in i skolans teaterlokal, de mönstrar oss lugnt, särskilt Franck, den kamerounska skådespelaren. Vi åtföljs av tolken Sonia och en ung knubbig vietnames, Tomáš, som skulle bjuda oss på en enmansshow om bara han fick bestämma.

Flickorna är entusiastiska och djärva, de försöker, skrattar mycket, skriker, applåderar vid varje prestation. Historierna som konstruerats av Christiane Véricel blir mer och mer komplicerade, barnen spelar spelet, var och en på sitt språk, var och en med sina egna koder, sitt vanliga sätt att kommunicera.

Barnen på scenen och barnen i publiken utgör tillsammans ett Europa i miniatyr.

Pierre Brini,
Teatergruppen Image Aiguës generalsekreterare.

Titi : en häpnadsväckande auktoritet

Förutom Ivana, Anna och Tereza medverkar Titi i den tjeckiska versionen av skådespelet *Ici là-bas*. Sedan förra april, efter fransmännen och före svenskarna, har den lilla tjeckiskan med vietnamesiskt ursprung knutits till kollektivet Image Aiguë. Spel om makt och inflytande, band som knyts och upplöses, komplikationer med att « leva tillsammans ». Titi bidrar till Christiane Véricels senaste skapelse inte bara

med sitt vackra leende utan också sitt temperament, för trots att hon inte är mer än nio år kan hon visa prov på en häpnadsväckande auktoritet. Denna lilla flicka som ser så sårbar ut kan när som helst bevisa att hon inte är en porslinsdocka, för hon kan skrika högt och utveckla en förvånansvärd kraft på scenen.

Manuel Piolat-Soleymat,
journalist

Luca : lyckan att spela teater

När man frågar honom vad han menar med lycka, svarar han blixtnabbt : « Det är att spela teater. » Det är att låta sig skakas, tilltufas på scenen, det är att gestalta en av dessa personer som måste armbåga sig fram för att finna en plats i världen. Luca är elva år. Han är lidelsefull, disciplinerad, mogen och visar redan prov på professionalism. Det är redan fyra år sedan denne fransk-algeriska

pojke från Lyon började spela med i Teatergruppens uppsättningar, fyra år under vilka han helhjärtat går upp i Christiane Véricels konstnärliga äventyr. Han har funnit en familj i teatern, en brokig familj i vars famn var och en kan uttrycka sin individualitet.

Manuel Piolat Soleymat,
journalist

Mars, april 2009, Lyon, Prag, Stockholm

Brevväxling mellan barn i Prag och Lyon. Skådespelarna från Prag som inbjudits att delta i verkstäderna för utbildning och experimenterande tas emot i Lyon. De ska delta i den tjeckiska varianten av skådespelet *Ici là-bas*. Helt andra personligheter inspirerar till helt andra gestaltningar. Besök hos pedagoger i stockholmsförorten Botkyrka, där vi skall fortsätta vår europeiska turné. Möte med Tove Dahlblom, svensk koordinator. Barnen från Prag och Lyon besöker teatern Les Célestins i Lyon.

Om tolkens roll i projektet : tjeckiskan Sonia

Under hela vår tid i Prag är Sonia vår utsedda tolk. Denna leende och lugna person har en ovanlig bakgrund: korsikansk mormor som bor i Turkiet och tjeckiska föräldrar. Hennes roll i våra projekt är viktig. Hon följer Christiane i spåren under verkstäderna, hon hjälper oss att tala med lärare, föräldrar, eventuella

partners. Hon översätter Christianes instruktioner till barnen, hon tolkar dem, hon är vår förmedlare av information. Hon är den oersättliga förutsättningen för att denna etapp i arbetet skall lyckas.

Pierre Brini, Teatersällskapet Image
Aiguës generalsekreterare.

Image Aiguë

Stora eller små...

Rohi, Luca, Lili, Titi, Ivana, Anna, Burhan, Frédéric, Franck, Sandrine, Simon, Servan, MBariki, Violaine, Sonia, Bruno, Teresa, Christiane. De är vuxna eller barn. De är knubbiga, smala eller spinkiga. De är långa eller korta, ljushylda eller mörkhyade. De har rakt eller krulligt hår och färgen på deras ögon varierar stort. De talar franska eller något annat språk, för de kommer här- eller därifrån : från Frankrike, Tjeckien, Palestina, Turkiet, Kamerun, Comorererna eller Vietnam. De är skådespelare eller musiker, violonister, sångare, dansare, regissörer, slaginstrumentalister, tolkar, regiassistenter, dragspelare eller improvisatörer. Bortom alla sina olikheter har de en gemensam nämnare, nämligen att medverka i den brokiga gemenskap som Christiane Véricel format och de bidrar till teatergruppen Image Aiguës senaste pjäs genom att tillföra den sina egna tolkningar och personligheter. Vare sig de är stora eller små delar de samma dröm om att skapa teater tillsammans.

Manuel Piolat Soleymat, journalist

Maj 2009

Repetitioner och föreställningar av den tjeckiska varianten av *Ici là-bas* i KC Zahrada. Teaterverkstad för utbildning och experimenterande ledd av Christiane Véricel med gymnasieelever i Botkyrka och gruppen Cirkus Cirkör. Teaterverkstad « En själ för Europa » om kulturens roll i utvecklingen på det lokala planet.

Teatergruppen **Image Aiguë** grundades 1983 av Christiane Véricel som samlade ett tjugotal artister - skådespelare, scenografer, musiker – samt tekniker och administrativ personal kring sin teateridé. Hennes sätt att arbeta konstnärligt är originellt på flera sätt : föreställningarna bygger inte på en färdig text utan snarare på en sammansmältning av musik, text och bild. I alla hennes uppsättningar spelar vuxna, barn och ungdomar av olika nationaliteter tillsammans. Var och en talar sitt eget språk.

“**Europa börjar här eller där**” är ett konstnärligt evenemang som Teatergruppen Image Aiguë har utformat och nu producerar i de tre länder som innehar presidentskapet i Europaunionen från juli 2008 till december 2009: Frankrike, Tjeckien och Sverige. I centrum för evenemanget står deras speciella teaterform: konsten att dela gemensamma värden och lära sig kollektivt samliv. Utmaningen är att tillsammans lyckas skapa ett gemensamt språk.

All verksamhet i projektet kring skapandet av pjäsen *Ici là-bas* är utformat i partnerskap med teatrar, kulturcentra, NGO och artister (skådespelare, dansare, musiker, sångare, marionettspelare, grafiker, videokonstnärer...) under Christiane Véricels konstnärliga ledning. Det är ett teaterevenemang på frammarsch som utformas och växer i Frankrike, Turkiet, Polen, Tjeckien och Sverige samtidigt, ett nyskapande som får oss att med stor glädje upptäcka Europas kulturella mångfald.

Produktion : **Image Aiguë Compagnie Christiane Véricel.**

Coproduktion : **Les Célestins, Théâtre de Lyon, le Trident-Scène nationale de Cherbourg-Octeville, le Théâtre des deux Rives CDR de Haute-Normandie, le Théâtre Massalia-Marseille, KC Zahrada.**

Med stöd från Europakommissionen, franska Kultur- och Kommunikationsdepartementet, DRAC Rhône-Alpes, Regionen Rhône-Alpes, staden Lyon, stiftelsen Hippocrène, Culturesfrance-Ville de Lyon.

Fortsättning följer, Stockholm

Skådespelet Ici là-bas

Fransk och tjeckisk version

Teatergruppen Image Aiguë :

Christiane Véricel – artistisk ledare och regissör

Michel Theuil – ljussättning

Bruno Corona – scenografi och dekor

Skådespelare **Rohi Ayadi, Franck Kayap, Frédéric Périgaud, Sandrine De Rosa.**

Musiker : **Simon Leterrier, Tomasz Drabina.**

Dansare : **Violaine Véricel**

Unga skådespelare : **Burhan Taskiran, Servan Taskiran, Olga Konik, Luca D'Haus-sy, Liliane Ly, Mbariki Mdahoma, Maciej Pelka, Armelle Bunos, Zina Mériouli, Tereza Krippnerová, Ngoc Nguyenová, Min Anh Nguyen, Ivana Fojtová.**

Administration : **Nicolas Bertrand, Pierre Brini, Marianne Schlégel, Ilitza Georgieva, Boris Ferrier, Leila Anis, Philippe Puigserver.**

Pressekreterare : **Patricia Lopez, Lisa Vêran.**

Europeisk administration :

I Tjeckien : Jiří Sulženko, Markéta Janková, Nina Šeblová, Tomáš Vodňanský (photo-graphie).

I Sverige : Tove Dahblom (Moderna Dansteatern)

Unga skådespelare som deltagit i teaterverkstäderna för experimenterande :

Safiyah Virone, Ophélie Marcelino, Giacinto Dangelo, Léa Thalamy, Aminata Milioni, Marie-Sarah Tchicaya-Tati, Rania Mejai, Anaïs Rochefort, Clément Corneloup, Kaina Tedbirt, Abir Ben Mohamed, Lola Guerrier, Gwendoline Mercier, Zélie Mutel, Mirek Drcman, Kryštof Tunzer, Tereza Humlová, Sophie Kereškéni, Hüseyin Korkma, Alžběta Kostrhunová, Dagmar Drechslerová, José Serrano Rincón...

Ledare och översättare : Marjorie Okmekler, Amélie Challaye, Wojciech Rzadek, Silvia Nogueira, Sonia Ennafaa, Marianne Hoàng.

Image Aiguë Compagnie Christiane Véricel

2, place des Terreaux F-69 001 Lyon

Tél : 33(0)4 78 27 74 81

Fax : 33 (0)4 72 00 95 41

e-mail : contact@image-aigue.org

Web : www.image-aigue.org

Texter : Manuel Piolat-Soleymat, Wojciech Rzadek, Nicolas Bertrand, Christiane Véricel, Abraham Bengio, Boris Ferrier, Joseph Schidlow, Pierre Brini.

Fotografi : Christiane Véricel, Nicolas Bertrand, Marianne Schlégel,

Tomáš Vodňanský

Grafisk utformning : Gérard Paris-Clavel, assisterad av Anne Desrivières

Fotogravyr, tryck : STIPA

Utgivet i maj 2009

« Teatergruppen Image Aiguë är ensam ansvarig för denna publikation. Europakommissionen är inte ansvarig för hur informationen används. »

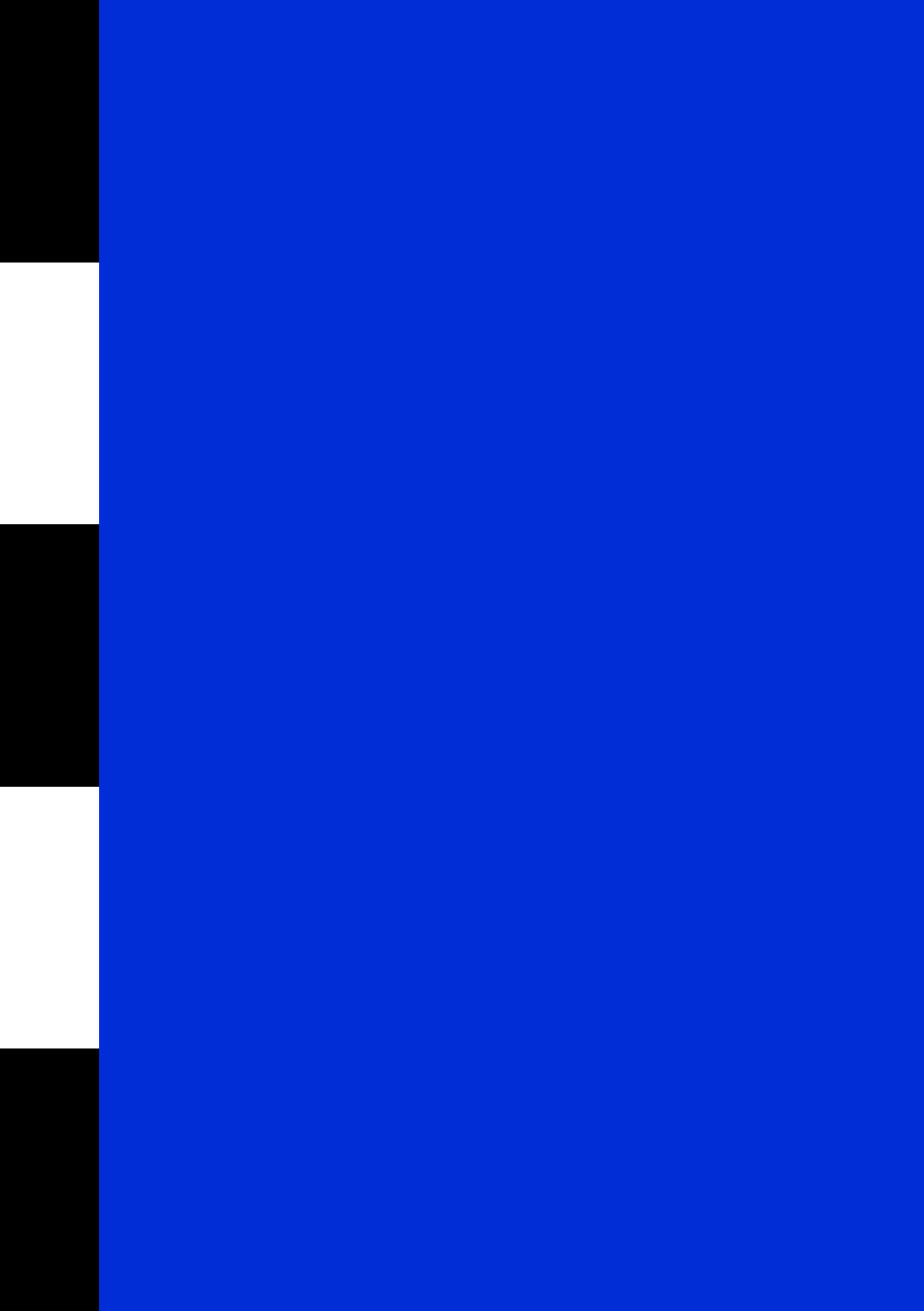
Rhône-Alpes

EU2009.CZ

SAISON
CULTURELLE
EUROPÉENNE
UE2008.fr

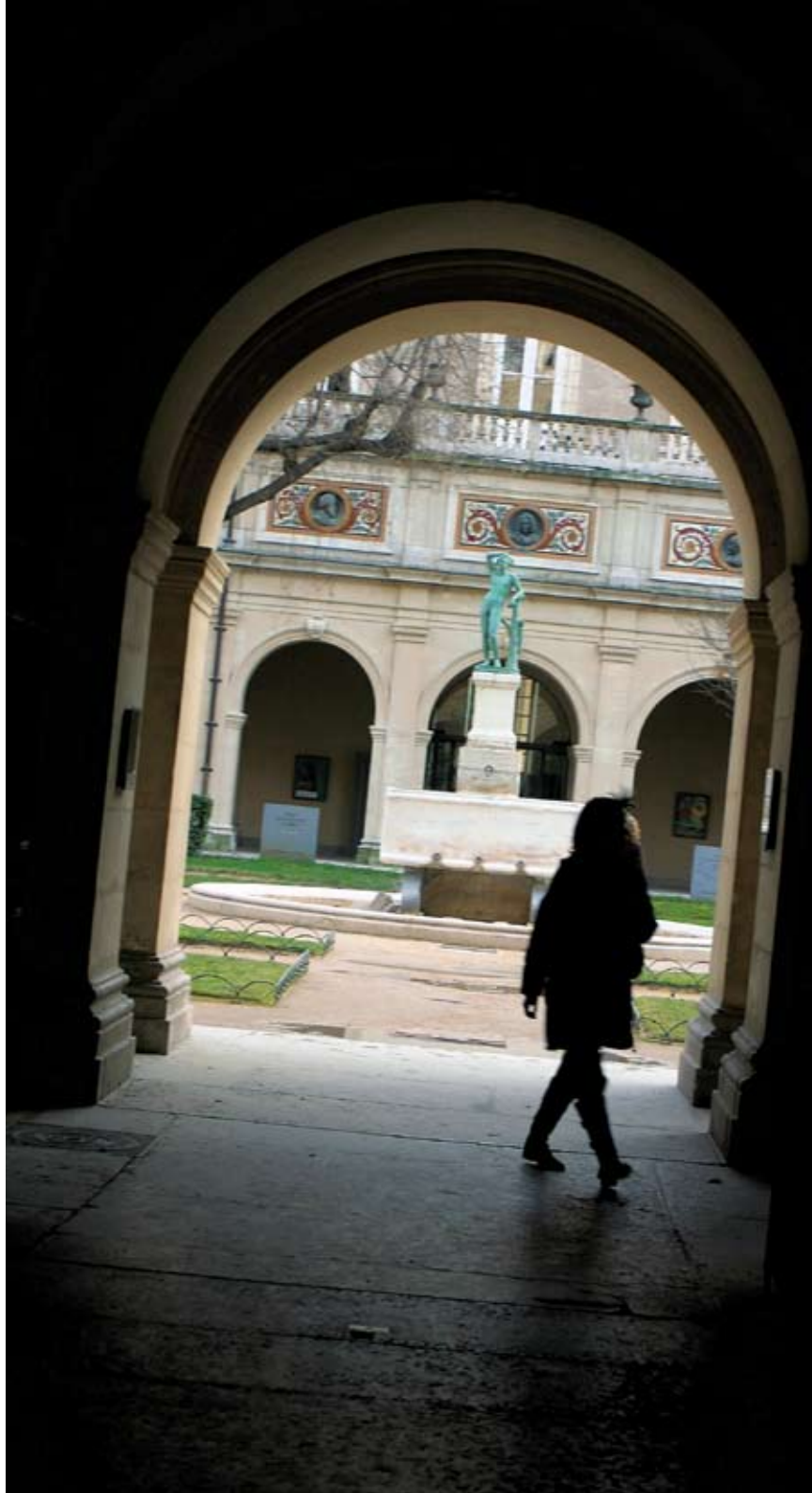

Potvrdenka o zaplacení
ho-prepravného v taxislužbe

0272171
PA 900 00

.....Sk
53 ..... €
ady ..... Sk
dy ..... €

LADICA JURAJ
Svetlá č. 3
1, 02 BRATISLAVA IX/08
ČO: 41 785 185

Image Aiguë

Compagnie Christiane Véricel

e-mail : contact@image-aigue.org

web : www.image-aigue.org

Commission européenne